Неправда, що деспот засліпить поета,
й поета, який прикривав
криваву стіну, як барвиста верета,
бо в того поета у грудях трепета –
він душу чужу вколисав.

Невже не посмів ну хоч раз, ненароком
у день зазирнути живий,
почути прокляття за маршовим кроком?
Продажний поет може бути пророком
лише у вітчизні своїй.